

Верховний
Суд
Касаційний господарський суд

Окремі питання застосування положень ГПК України

Стаття 119. Поновлення та
продовження процесуальних строків
Стаття 129. Розподіл судових витрат

Чи може суд відновити пропущений процесуальний строк для подання заяви про розподіл судових витрат на стадії виконання судового рішення?

Чи зобов'язаний учасник справи, який подає заяву про розподіл судових витрат на стадії виконання судового рішення, надсилати відповідну заяву з додатками до неї листом з описом вкладення іншим учасникам справи?

- ❖ Відповідно до ч. 1 ст. 119 ГПК України суд за заявою учасника справи поновлює пропущений процесуальний строк, встановлений законом, якщо визнає причини його пропуску поважними, крім випадків, коли цим Кодексом встановлено неможливість такого поновлення.
- ❖ Вирішення питання щодо поновлення строку перебуває в межах дискреційних повноважень суду, який за заявою сторони, прокурора чи з своєї ініціативи може визнати причину пропуску встановленого законом процесуального строку поважною і відновити пропущений строк, крім випадків, передбачених ГПК України. Тобто, суд з урахуванням конкретних обставин справи має оцінити на предмет поважності причини пропуску встановленого законом процесуального строку і залежно від встановленого, - вирішити питання про поновлення або відмову в поновленні цього строку.
- ❖ Із правового контексту норм статей 118, 119 ГПК України вбачається, що законодавець не передбачив обов'язку суду автоматично відновлювати пропущений строк за наявності відповідного клопотання заявника, оскільки у кожному випадку суд має чітко визначити, з якої саме поважної причини такий строк було порушено скажником та чи підлягає він відновленню.
- ❖ Таким чином, правовий аналіз норм чинного процесуального законодавства свідчить про те, що господарський суд може відновити пропущений процесуальний строк лише у виняткових випадках, тобто причини відновлення таких строків повинні бути не просто поважними, але й мати такий характер, не зважати на який було б несправедливим і таким, що суперечить загальним засадам законодавства.

- ❖ Разом з тим, виходячи із системного аналізу змісту положень ч. 2 ст. 170 і статей 172, 221, 244, 259, 291 ГПК України, слід дійти висновку, що чинне господарське процесуальне законодавство чітко визначає коло випадків, коли копії заяви, скарги чи клопотання разом з копіями доданих до них документів мають надсилатися учасникам справи саме листом з описом вкладення, і наразі такі випадки стосуються виключно позовної заяви, апеляційної скарги та касаційної скарги. Як наслідок, учасник справи, який подає заяву про розподіл судових витрат на стадії виконання судового рішення, не зобов'язаний надсилати відповідну заяву з додатками до неї листом з описом вкладення іншим учасникам справи.
- ❖ Згідно із ч. 8 ст. 129 ГПК України розмір судових витрат, які сторона сплатила або має сплатити у зв'язку з розглядом справи, встановлюється судом на підставі поданих сторонами доказів (договорів, рахунків тощо). Такі докази подаються до закінчення судових дебатів у справі або протягом п'яти днів після ухвалення рішення суду за умови, що до закінчення судових дебатів у справі сторона зробила про це відповідну заяву. У разі неподання відповідних доказів протягом встановленого строку така заява залишається без розгляду.
- ❖ Отже, чинним ГПК України не встановлено неможливості поновлення пропущеного процесуального строку для подання стороною доказів на підтвердження розміру судових витрат у зв'язку з розглядом справи.

Верховний
Суд
Касаційний господарський суд

СУДОВА ПРАКТИКА

Постанова КГС ВС від 17.12.2020 у справі
№ 911/4670/13

